

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010267
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7914010267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. 2. 2015 v Trebišove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný B. A. Q. K. U. , G.. XX. X. XXXX v Trebišove, trvale bytom Č., I. Č.. XXX/XXX, bez pracovného pomeru, t.č. vo väzbe v inej veci v ÚVV Košice,

je v i n n ý , ž e

- dňa 15. 1. 2014 okolo 15.30 hod. pred rodinným domom na ul. I. Č.. XX v obci Č.L., po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol M. T., G.. XX. X. XXXX tak, že ju počas vzájomnej hádky udrel rukou po jej rukách, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem a utrpela zranenia, konkrétne zlomeninu krčka stehrovej kosti vľavo a pomliaždenie hornej pery vľavo, ktoré poranenia si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 mesiacov,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (§ 139 ods. 1 písm. e/, § 127 ods. 3 Trestného zákona) a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví ,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 3 , § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.1. 2014 sp. zn. 3T/184/2012, právoplatného dňa 23. 1. 2014, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, výkon tohto trestu pod podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30

(tridsať) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinený je povinný nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:
- M. T., G.. XX. X. XXXX Z. Č., E. K. Č., I. XXX/XXX, vo výške 3.048,80 Eur (tritisícštyridsaťosem eur osemdesiat centov);
- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35937874, vo výške 1.126,74 Eur (tisícstodvadsaťšesť eur sedemdesiatštyri centov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podala dňa 13. 5. 2014 na tunajší súd obžalobu na obvineného B. A. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný prehlásil v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Následne súd pristúpil k vykonaniu dokazovania v súlade s podanou obžalobou zo strany prokuratúry, ako aj v súlade s návrhom obžalovaného, resp. jeho obhajcu, na vykonanie dokazovania, ktoré by malo preukázať jeho nevinu.

Obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a vypovedal, že poškodenej neublížil, v podstate sa bránil jej útoku, keď ho rukami začala biť, pričom jej ruky odrazil, v dôsledku čoho poškodená spadla na zadok na zem. Následne sa jej snažil pomôcť vstať zo zeme a taktiež prišli policajti, ktorí mu pomáhali zdvihnúť poškodenú zo zeme. Vzhľadom na určité rozpory vo výpovedi na hlavnom pojednávaní s výpoveďou v prípravnom konaní, prokurátor navrhol prečítať skoršiu výpoveď, aby obžalovaný odstránil tieto rozpory. Ten zotrval na výpovedi z prípravného konania, teda že poškodenú udrel po rukách a táto stratila stabilitu a spadla na zem. Pokiaľ ide o jej poranenia poškodenej, najmä zlomeninu krčka stehennej kosti, obžalovaný uviedol, že podľa jeho názoru ho utrpela skôr v dôsledku pádov v minulosti.

Súd však tomuto tvrdeniu a obrane obžalovaného neuveril, a to najmä s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, ktoré svedčí o pravom opaku. Obžalovaný je usvedčený výpoveďou poškodenej, ako aj svedkov a taktiež znaleckým posudkom v tejto veci.

Z výpovede samotnej poškodenej bolo zistené, že obžalovaný ju napadol a udrel po rukách, v dôsledku čoho spadla na zem a utrpela poranenia konštatované v znaleckom posudku. Je síce pravdou, že poškodená vypovedala rôzne pokiaľ ide o priebeh celého incidentu, keď prvotne uviedla, že ju obžalovaný udrel po rukách a na hlavnom pojednávaní tvrdila, že bola udretá do hlavy. Rozpor odstránila tak, že uviedla, že bola udretá po hlave a následne spadla na zadok na zem a utrpela zlomeninu krčka stehennej kosti. Obhajca uviedol, že poškodená uvádza rôzne verzie napadnutia zo strany obžalovaného. Súd v tejto časti konštatuje, že nie je úplne rozhodujúce, kde konkrétne mala byť poškodená udretá obžalovaným. Oveľa podstatnejšie je, že v dôsledku úderu spadla na zem a utrpela dané zranenia. Je potrebné brať odchýlky, pokiaľ ide o detailný priebeh skutku, vo výpovediach poškodenej aj s prihliadnutím na jej vysoký vek, časový odstup od udalosti ako aj stresový faktor u poškodenej. Je celkom pochopiteľné, že poškodená si vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti úplne detailne a presne nepamätá kde bola udretá obžalovaným. Samotný obžalovaný potvrdil, že sa dostal do konfliktu s poškodenou, nikto iný pri tomto incidente nebol a taktiež potvrdil, že poškodená spadla na zem po kontakte s ním.

Príčinná súvislosť medzi pádom poškodenej na zem v dôsledku napadnutia obžalovaným a zraneniami ktoré boli špecifikované v znaleckom posudku znalca M.. K. je jednoznačná. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že mechanizmus vzniku poranení u poškodenej bol síce nepriamy, no je nepochybné, že poranenia vznikli tak, že po údere zo strany obžalovaného poškodená stratila stabilitu a dopadla zadnou časťou tela na zem a nárazom došlo k zlomenine krčka stehennej kosti vľavo. Pokiaľ ide o

ďalšie poranenie a to pomliaždenie hornej pery vľavo, aj toto bolo zo strany znalca definované, že najpravdepodobnejšie sa ako vznik tohto poranenia javí úder do tváre.

Súd vypočul taktiež na návrh obhajoby policajtov, ktorí zasahovali na samotnom mieste incidentu. Konkrétne svedkov KQ. C., T. M. Q. C.G. J.. J. Z. A. C. nebolo nič konkrétne zistené, nakoľko na miesto dorazil ako člen druhej policajnej hliadky a prvá hliadka tam už bola, ktorá tam aj zotrvala, keďže poškodená potrebovala lekárske ošetrovanie. Z výpovede svedka M. bolo zistené, že do obce Čelovce boli s kolegyňou ako hliadka vyslaní na základe telefonátu pána A. pre nehody s pani T.. Pri ceste k miestnemu pohostinstvu za účelom vyťaženia pani T. zbadal, ako poškodená leží na zemi a asi meter od nej stál obžalovaný. Okamžite zastavili a pomáhali poškodenej vstať zo zeme, ktorá tvrdila že bola sočená obžalovaným. Táto výpoveď usvedčuje obžalovaného z toho, že bol to práve on kto ako jediný bol prítomný pri poškodenej a táto po konflikte a kontakte s ním spadla na zem a utrpela dané poranenia. Takmer totožná bola výpoveď svedkyne Závodskej, ktorá ešte dodala, že pri tom ako pomáhali poškodenej vstať zo zeme, obžalovaný mal slovné poznámky a narážky, že ju sotil, lebo táto ho slovne napádala.

Práve výpovede týchto svedkov považuje súd za významné pokiaľ ide o preukázanie viny obžalovaného. Je síce pravdou, že ani títo svedkovia neboli očitými svedkami celého incidentu, no ako vyplynulo z dokazovania, samotný konflikt nevidel nikto iný. Preto súd vyhodnotil výpovede týchto svedkov ako síce nepriame dôkazy, no podstatné pre objektívne zistenie skutkového stavu. Jedná sa o svedkov, policajtov, ktorí sú bez akéhokoľvek pomeru k obžalovanému a preto považuje súd ich výpovede za vierohodné.

Z výpovede svedka M. V. bolo zistené, že ani on nevidel incident ako taký. Svedok síce potvrdil, že v ten deň prišla poškodená do pohostinstva a vykrikovala, že svedok podporuje pijanov a robila hluk. Poprel, že by ju nejako fyzicky napadol a dodal, že poškodenú pozná dlhé roky, preto ho jej správanie neprekvapilo. V podstate totožná bola výpoveď svedkyne Z. V., ktorá pracuje ako predavačka v miestnych potravinách a ktorá uviedla, že v ten deň prišla poškodená do obchodu a vykrikovala rôzne veci, ale na koho a čo konkrétne, to uviesť nevedela. Dodala, že obžalovaný mal v minulosti s poškodenou viaceré nehody a nedorozumenia, avšak samotný incident taktiež nevidela.

Súd vykonal taktiež dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, znaleckého posudku, pripojených spisov, charakteristík obžalovaného a odpisu registra trestov.

Zo záverov znaleckého posudku znalca M.. M. K. vyplynulo, že mechanizmus vzniku poranení u poškodenej bol síce nepriamy, no je nepochybné, že poranenia vznikli tak, že po údere zo strany obžalovaného poškodená stratila stabilitu a dopadla zadnou časťou tela na zem a nárazom došlo k zlomenine krčka stehennej kosti vľavo. Pokiaľ ide o ďalšie poranenie a to pomliaždenie hornej pery vľavo, aj toto bolo zo strany znalca definované, že najpravdepodobnejšie sa ako vznik tohto poranenia javí úder do tváre. Z lekárskeho hľadiska ide o úraz ťažkého stupňa.

Zo zápisu o dychovej skúške obžalovaného bolo konštatované, že obžalovaný bol zjavne pod vplyvom alkoholu, keďže samotný incident sa stal okolo 15.30 hod., a ešte v čase o 17.48 hod. (čas vykonania dychovej skúšky) mal nameranú hodnotu 0,15 mg/l alkoholu v krvi.

Z charakteristiky Obce Čelovce bolo zistené, že obžalovaný je ženatý a má 5 detí, ktoré sú však umiestnené v detskom domove. Žije na hranici chudoby a často požíva alkoholické nápoje.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný 11 krát súdne trestaný. Zo štyroch pripojených spisov tunajšieho súdu bolo zistené, že v nedávnej minulosti bol obžalovaný odsúdený aj za obdobnú, násilnú trestnú činnosť. Trestným rozkazom zo dňa 4.1.2012, sp. zn. OT/2/2012, bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona a to tak, že s nožom v ruke sa slovne vyhrážal svojej manželke, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Následne, o krátky čas nato sa opätovne dopustil násilného trestného činu voči svojej manželke, kedy sa dopustil prečinu násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a trestným rozkazom zo dňa 24.7.2012, sp. zn. OT/95/2012 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Vzápätí bol opäť odsúdený a to rozsudkom zo dňa 13.6.2013, sp. zn. OT/98/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.7.2013, sp. zn. 6To/71/2013, za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona a to tak,

že s ručnou rámovou pílkou sa slovne vyhrážal svojej manželke, že ju podreže, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. A naposledy bol odsúdený tunajším súdom a to rozsudkom zo dňa 23.1.2014, sp. zn. 3T/184/2012, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne bolo preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

K otázke viny: Súd mal za preukázané, že skutok sa stal tak ako je opísaný v obžalobe a že sa ho dopustil obžalovaný a preto ho uznal za vinného aj napriek skutočnosti, že tento to poprel. Súd neuveril obrane obžalovaného, ktorý uvádzal, že síce sa dostal do konfliktu s poškodenou, no zranenia ktoré utrpela, jej nespôsobil. Už zo samotného vyjadrenia obžalovaného vyplýva, že v podstate nepopiera určitý konflikt s poškodenou. A aj vzhľadom k tomu, že nikto iný nebol pri tomto prítomný, je evidentné, že bol to práve obžalovaný, ktorý sotil poškodenú a táto v dôsledku pádu utrpela znalcom konštatované poranenia.

O jeho vine svedčia výpovede ako poškodenej, tak aj svedkov, ktorí boli po samotnom incidente na mieste. Súd považuje výpovede týchto osôb, najmä policajtov ktorí zasahovali na mieste, za vierohodné a usvedčujúce osobu obžalovaného. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný sa v nedávnej minulosti sústavne a opakovane dopúšťal násilnej trestnej činnosti, najmä voči svojej manželke.

K otázke trestu: Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vzal do úvahy taktiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, naopak boli konštatované priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, teda, že bol už v minulosti odsúdený, ako aj skutočnosť, že spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal v danom prípade súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko skutku sa dopustil pred vyhlásením rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3T/184/2012. Súd dospel k záveru, že vzhľadom závažnosť konania a následok je nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, no s prihliadnutím na osobu obžalovaného je na mieste uloženie trestu na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 30 mesiacov. Pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto prečinu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Nakoľko poškodené strany si nároky na náhradu spôsobenej škody riadne a včas uplatnili, súd súčasne zaviazal obžalovaného k náhrade spôsobenej škody ako v prospech samotnej poškodenej M. T., tak aj v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovne. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj citované odôvodnenie, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.